

Morfologie 21.1

Τούτον	(1) acc. sing. M. οὗτος
τόν	(1) acc. sing. M. ὁ
χρόνον,	(1) acc. sing. M. χρόνος
ἐπεὶ	(3) voegwoord
ἐκείρετο	(2) 3 sing. imperf., uitg.: med. (noot 1)
ἡ	(1) nom. sing. F. ὁ
Ἀττική	(1) nom. sing. F. Ἀττικός
χώρα	(1) nom. sing. F. χώρα
ὑπὸ	(3) prepositie
τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
πεζοῦ	(1) gen. sing. M. πεζός
στρατοῦ	(1) gen. sing. M. στρατός
τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
Ξέρξου,	(1) gen. sing. M. Ξέρξης
ἔρημος	(1) nom. sing. F. ἔρημος (2 uitg.)
οὔσα	(2) nom. sing. F. ptc. praes, uitg.: act. εἰμί
Ἀθηναίων,	(1) gen. plur. M. Ἀθηναῖος (noot 2)
τότε	(3) bijwoord
δὴ	(3) partikel
ἔτυχεν	(2) 3 sing. indic. aor. (them.), uitg.: act. τυγχάνω
ὄν	(2) nom. sing. M. ptc. praes, uitg.: act. εἰμί
ἅμα	(3) prepositie
Δημαράτῳ	(1) dat. sing. M. Δημάρατος
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ
Λακεδαιμονίων	(1) dat. sing. M. Λακεδαιμόνιος
ἐν	(3) prepositie
τῷ	(1) dat. sing. N. ὁ
Ἐλευσινίῳ	(1) dat. sing. N. (noot 3)
πεδίῳ	(1) dat. sing. N. πεδίον
Δίκαιος	(1) nom. sing. M. Δίκαιος
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
Θεοκύδους	(1) nom. sing. M. Θεόκυδης (noot 4)
άνήρ	(1) nom. sing. M. άνήρ
Ἀθηναῖος,	(1) nom. sing. M. Ἀθηναῖος
φυγᾶς	(1) nom. sing. M. φυγᾶς
τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
παρὰ	(3) prepositie
τοῖς	(1) dat. plur. M. ὁ
Πέρσαις	(1) dat. plur. M. Πέρσαι
ἔντιμος	(1) nom. sing. M. ἔντιμος
γενόμενος.	(2) nom. sing. M. ptc. aor., (them.) uitg.: med. γίγνομαι
οὔτοι	(1) nom. plur. M. οὗτος
δὲ	(3) partikel, verbindend
ἅμα	(3) bijwoord
βαδίζοντες	(2) nom. plur. M. ptc. praes, uitg.: act. (noot 5)
καὶ	(3) partikel, verbindend
ιδόντες	(2) nom. plur. M. ptc. aor. (them.), uitg.: act. ὄραω

κονιορτὸν	(1) acc. sing. M. (noot 6)
χωροῦντα	(2) acc. sing. M. ptc. praes., uitg.: act. χωρέω
ἀπ'	(3) prepositie (ἀπό)
Ἐλευσίνος	(1) gen. sing. F. Ἐλευσίς
ὥς	(3) (noot 7)
ἀνδρῶν	(1) gen. plur. M. ἀνήρ
μέχρι	(3) noot 8
τρισμυρίων,	(1) gen. plur. M. (noot 8)
σφόδρα	(3) bijwoord
ἐθαύμαζον.	(2) 3 plur. imperf., uitg.: act. θαυμάζω
ἔπειτα	(3) bijwoord
δὲ	(3) partikel, verbindend
φωνῆς	(1) gen. sing. F. φωνή
ἤκουον	(2) 3 plur. imperf., uitg.: act. ἀκούω
καὶ	(3) partikel, verbindend
αὕτη	(1) nom. sing. F. οὗτος
ἐδόκει	(2) 3 plur. imperf., uitg.: act. δοκέω
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ
Δικαίῳ	(1) dat. sing. M. Δίκαιος
ὁμοίᾳ	(1) nom. sing. F. ὁμοίος
εἶναι	(2) inf. praes., uitg.: act. εἶμι
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ (noot 9)
μυστικῷ	(1) dat. sing. M. (noot 9)
ἰάκχῳ.	(1) dat. sing. M. (noot 9)